

Härads dommaren Erik Magnus Lillienberg på Agerup, till hans knep hörde att låna ut pengar och sedan kräva dem tillbaka då han visste att personen var i trängda lägen. Herman Cock hade mot pant ^{lån} lånat kontanter, panten vilken var mycket mera värd än kontanterna. Därför passade Lillienberg på, han uppsade lånet när Herman Cock var på resa, han lät i Rätten där han själv satt som domare, nämligen Färs och Frosta kungöra, att nämnda pant med omedelbar verkan var uppsagd. Panten bestod i att Häradsdomaren skickade sitt folk ^{ett} hugga Herman Cocks andel av höskörden på Ousbyholm. Därefter började en svårlöst process, som slutade med att Herman Cock skaffade kontanta medel och löste ut sina panter. Men Häradsdomare Magnus Lillienberg höll nu ett öga på Herman Cock, och när hans hushållerska helt plötsligt slutade, ^{efter} efter undersökning gjord av häradsdomaren åter fanns kvinnan hos en färjkarl i Hälsingborg, Där hon fött ett välskapat gossebarn, vilken sades ha rätt att heta Cock, detta bestreds av Herman Cock. Han överklagade Frosta Härads tingsrätts beslut hos Göta hovrätt där man brukade tillämpa regeln, att glömma mål mellan mannen av börd och kvinnan ^{av} folket. Kvinna blev därefter gift med en skraddare i Hörby och fortsatte att kräva uppfostringsbidrag av Herman Cock. Häradsdomare Lillienberg; i Frosta härads Tingsrätt hjälpte henne emellertid och hovrätten fick flera påminnelser om att utslag borde fällas. När Hovrätten till sist förstod att Lillienberg inte kom att ge sig, tog den till sist beskedet, att han skulle sig med ed fria, om han kunde. Han lovade inflytt hotet om detta, att han skulle göra upp med sin gamla hushållerska i godo, ^{fast} fast han inte var den skyldige. Men det dröjde till pojken var 12 år innan någon uppgörelse kom och då var skraddaren död. Vidare omtalas det gamla grälet om skattekvaren i Ousbyholm och prästamöllan i Hörby, bröderna blevo ganska aggresiva mot folk som hade ärende dit och om det var i ärende som misshagade dem, riskerade budet att helt enkelt få 'pryl', Herman Cock vilken överlevde sina bröder, donerade medel till de fattiga i Hörby på sin dödsdag den 19 juli 1752.